

מועד קטן יז: (4 שורות מלמטה) עד יח: (משנה תחתונה)

ביאורים

דייטיקי: צוואת שכיב מרע (חולה העומד למות), שבה הוא מצווה כיצד לחלק את נכסיו לאחר מותו. כעקרון חלוקה זו לא אמורה להועיל כיוון שהחלוקה תחול אחרי מיתה ואדם מת לא יכול להקנות חפצים. אלא שחכמים תיקנו מדבר זה יחול וזאת כדי שלא תחלש דעתו של הגוסס. (חכמים אף תיקנו שגם אם לא כתבו בשטר, הצוואה תועיל (דברי שכיב מרע ככתובים ומסורים) - אלא שלרוב היו כותבים את דברי השכיב מרע כדי להמנע מבעיות אחר כך) "דייטיקי" זו היא מילה יוונית, אך חכמים הסמיכו לה ראשי תיבות של: "דא תהא קא", כלומר: זה יהא קיים.

ברייתא

גזירת צפורניים במועד ובאבלות

ר' יהודה: אסור.

ר' יוסי: מותר.

להלכה

- **במועד:** מותר.
- **באבלות:** ספק. (מח' כמי לפסוק)
- **ציפורני רגליים:** נכללות בהיתר.
- **אופן הגזיזה:** בשינוי. (לא במספריים)

דברים שנלמדו ממעשה ר' יוחנן:

1. צפורניים לא נחשבות לדבר מאוס.
2. מותר לזרוק את הצפורניים (רק במקום שבו אין חשש שאישה מעוברת תעבור).

מתי מותר לכבס במועד?

- מי שיש לו רק בגד אחד.
- כלי פשתן.

המשנה עסקה רק במי שיש לו 2 בגדים מטונפים - ולכן לא ציינה היתר זה.

קשה: המשנה אמרה שרק מטפחות הידים/ספרים מותר לכבס!
תירוץ: המשנה עסקה בשאר המינין שבהם הותרו רק מטפחות. (אבל בפשתן הותרו כל הבגדים)

משנה

את הדברים הבאים מותר לכתוב במועד

<p>שונות</p> <ul style="list-style-type: none"> • חוקי השלטון ותקנותיו 	<p>דברים הקשורים לבי"ד</p> <ul style="list-style-type: none"> • שומת נכסים בידי בי"ד. • פסק חלוקת ירושה. • גזרות בי"ד. • מסירת חוב לבי"ד (כדי שלא תשמט שמיטה) 	<p>בין אדם לחבירו</p> <ul style="list-style-type: none"> • קבלה (על פרעון חוב). • צוואה (של שכיב מרע). • שטר מתנה. • התחייבות לזון את בת אשתו. 	<p>ענייני נישואין</p> <ul style="list-style-type: none"> • שטר קדושין. • גיטין. • חליצה. • מיאון.
--	--	---	--

שמואל: מותר לארס אשה בחוה"מ.

(שמה יקדמנו אחר ברחמים, ואז זה יגבר על היעוד של בת הזוג משמים לפלוני)

ניסיון סיוע: במשנה נאמר שמותר לכתוב שטרי קדושין במועד.
דחיה: ייתכן שהמשנה מדברת על התחייבויות ממוניות של שני הצדדים.

ניסיון סיוע: במשנה (בפ"א) נאמר שאין נושאים נשים במועד - משמע שלארס מותר!
דחיה: ייתכן שאסור לארס, והמשנה חידשה שאפילו לשאת, (שמקיים בכך מצוה) אסור.

סיוע: יש ברייתא מפורשת שנאמר בה שמותר.

מימרות של רבי ראובן בן אצטרובילי

אין אדם נחשד בדבר עבירה אלא אם כן:
עבר עליה או על מקצתה,
או הרהר בלבו לעשותה,
או ראה אחרים שעשוה - והיה מרוצה.

מציאת זיווג - הינה פרי ההשגחה העליונה
כך מופיע בתורה: 'ויצן לכן ומתואף ויאמר מה' יצא הדבר'.
כך מופיע בנביאים: 'ואמיו ואמו לא ידעו כי מה' היא'.
כך מופיע בכתובים: 'בית והון - נחלת אבות, ומה' - אה משכיל'.

הסתייגויות:

- א. הדבר נכון רק אם אנשים אינטרסנטיים (ששונאים אותו למשל).
- ב. הדבר נכון רק אם מדובר על שמועה מתמשכת.